

NADESZŁA WIEKOPOMNA CHWILA

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 1 kwietnia

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Mt 24,14; Ap 14,14-20; Mt 16,27; Dz 1,9-11; Mk 4,26-29; Ap 16,1.

TEKST PAMIĘCIOWY: „I widziałem, a oto biały obłok, a na obłoku siedział ktoś podobny do Syna Człowieczego, mający na głowie swojej złotą koronę, a w rękę swym ostry sierp. A inny anioł wyszedł ze świątyni, wołając donośnym głosem na tego, który siedział na obłoku: Zapuść sierp swój i żnij, gdyż nastąpiła pora żniwa i dojrzało żniwo ziemi” (Ap 14,14-15).

Bóg zawsze przemawiał do swego ludu, objawiając wierzącym ważne prawdy, które powinni byli oni usłyszeć i poznać w swoim czasie. Począwszy od zapowiedzi potopu (zob. Rdz 6,7), przez pierwsze przyjście Jezusa (zob. Dn 9,24-27), sąd przedadwentowy (zob. Dn 7,9-10; 8,14), aż po ostatnie wydarzenia poprzedzające przyjście Chrystusa (zob. 12., 13. i 14. rozdział *Apokalipsy Jana*), Bóg przemawiał i wciąż przemawia do nas. W ostatnich dniach historii świata posyła szczególne przesłanie do ludzkości i swego ludu — przesłanie niezbędne w tej szczególnej godzinie. Przesłanie to zostało przedstawione jako głoszone przez trzech aniołów lecących środkiem nieba i wołających donośnym głosem do całej ludzkości.

Przesłania tych trzech aniołów składają się na ostatnie przesłanie Jezusa dla świata — przesłanie miłosierdzia, a także wezwanie do porzucenia ufności pokładanej we własnej sprawiedliwości oraz wezwanie do zaufania sprawiedliwości Jezusa, która usprawiedliwia, uświęca i ostatecznie przemieni nas, odbarczając nieśmiertelnością.

Jednak, jak zawsze, musimy wybrać Chrystusa i poddać się Mu w posłuszeństwie. Wybory, jakich dokonujemy dzień po dniu, zdecydowały o tym, jakich wyborów dokonamy podczas ostatecznego kryzysu, który nas wkrótce czeka.

Teraz jest właśnie czas, byśmy przygotowali się na przyszłe wydarzenia.

14. rozdział *Apokalipsy Jana* to ostatnie przesłanie Jezusa — przesłanie miłosierdzia dla zbuntowanego świata, który przez prawie sześć tysięcy lat pograżał się w grzechu i bezprawiu. Wkrótce przyjdzie taki dzień, gdy każdy człowiek na ziemi podejmie ostateczną i nieodwołalną decyzję — albo za Jezusem, albo przeciwko Niemu. Przesłanie *Apokalipsy Jana*, czyli przesłanie sprawiedliwości Chrystusa wyzwalającej nas z potępienia grzechu i mocy grzechu, ma rozbrzmiewać, jak ziemia jest długa i szeroka.

Przeczytaj Mt 24,14 i porównaj z Ap 14,6. Jaka obietnicę dał Jezus swoim uczniom w kwestii ogólnoświatowego głoszenia ewangelii przed Jego powtórny przyjściem?

Obietnica Jezusa, iż „będzie głoszona ta ewangelia o Królestwie po całej ziemi”, zapisana w Mt 24,14, znajdzie ostatecznie wypełnienie w głoszeniu przesłania Chrystusa w czasie końca — przesłania wskazanego w Ap 14,6, które zapowiada, iż ewangelia zostanie ogłoszona „wszystkim narodom, i plemionom, i językom, i ludom”.

Trzykrotnie w 22. rozdziale *Apokalipsy Jana* Jezus mówi, że przyjdzie *wkrótce* (zob. Ap 22,7.12.20). W kontekście swojego rychłego powtórnego przyjścia nasz Pan dodaje:

— „Kto czyni nieprawość, niech nadal czyni nieprawość, a kto brudny, niech nadal się brudzi, lecz kto sprawiedliwy, niech nadal czyni sprawiedliwość, a kto święty, niech nadal się uświęca” (Ap 22,11).

Apokalipsa Jana zmierza do rozstrzygającego momentu, gdy każdy człowiek zostanie doprowadzony do decyzji za Chrystusem albo przeciwko Niemu.

Oczywiście każdego dnia przez nasze decyzje — nawet w tak zwanych *małych sprawach* — wybieramy albo stronę Jezusa, albo przeciwną. Jest mało prawdopodobne, by ktoś, kto wielokrotnie dokonuje złych wyborów i zmierza w niewłaściwą stronę, nagle w ostatecznym kryzysie przeszedł na stronę Jezusa, zwłaszcza wbrew siłom zła zjednoczonym w całym świecie. Teraz, dzisiaj i każdego kolejnego dnia musimy okazywać wierność wobec Chrystusa i Jego przykazań. „Na tym bowiem polega miłość ku Bogu, że się przestrzega przykazań jego” (1 J 5,3). „Jezus nie zmieni charakterów ludzi przy swoim przyjściu. Dzieło przekształcenia musi być wykonane teraz. Nasze codzienne życie decyduje o naszym przeznaczeniu”¹¹.

W jaki sposób Bóg kształtuje nasz charakter? Jakimi środkami posługuje się, by wspierać nasze wzrastanie w Jego łasce? Co możemy zrobić, by w większym stopniu pozwolić Duchowi Świętemu zmieniać nas na podobieństwo Jezusa?

¹¹ Ellen G. White, *Wydarzenia czasów końca*, wyd. 2, Warszawa 2007, s. 198.

14. rozdział *Apokalipsy Jana* zawiera bardzo ważne wersety dotyczące eschatologicznego przesłania Pana do Jego ludu i do świata. Centralnym elementem tego przesłania jest powtórne przyjście Jezusa jako spełnienie Jego obietnicy:

— „Ujrzycie Syna Człowieczego, siedzącego na prawicy mocy Bożej i przychodzącego z obłokami niebieskimi” (Mk 14,62).

Przeczytaj Ap 14,14. Jaki tytuł Jezusa został użyty w opisie Jego powtórnego przyjścia? Dlaczego w tym kontekście Jan użył właśnie tego tytułu Jezusa?

W ewangeliach Jezus osiemdziesiąt dwa razy mówi o sobie jako Synu Człowieczym. Był to jeden z Jego ulubionych tytułów. Korzystał z niego jako ujmującego sposobu utożsamienia się z ludzkością. On jest Zbawicielem, który nas rozumie oraz doświadczył pokus i problemów, tak jak my. On jest Synem Człowieczym wracających po nas, by zabrać nas do domu. Jezus, który przychodzi po nas, jest tym samym Jezusem, który mieszkał wśród nas. On ma prawo nas odkupić, bo stał się jednym z nas i jako jeden z nas stawił czoło całej furii szatańskich pokus, odnosząc nad nimi zwycięstwo.

Czego uczy się o Jezusie z wersetów, w których jest On nazwany Synem Człowieczym?

Mt 16,27

Mt 24,27.30

Mt 25,31-32

Zwróć uwagę na pewne elementy występujące w tych fragmentach *Ewangelii Mateusza*: 1. Jezus, Syn Człowieczy, przychodzi w chwale ze swoimi aniołami. 2. Oddzieli On owce od kozłów (dokonując sądu). 3. Przeznaczenie narodów i całej ludzkości zostanie ustalone na zawsze.

Zastanów się nad tytułem Jezusa — Syn Człowieczy — oraz tym, co ten tytuł mówi o Jego człowieczeństwie. Choć Jezus jest Bogiem, to jednak stał się człowiekiem, jednym z nas, takim jak my, choć innym od nas, bo nigdy nie zgrzeszył. Jaką wspaniałą nadzieję zawiera ta prawda w kontekście (1) poznania miłości Boga do nas i (2) pewności, że On rozumie nasze zmagania i daje nam zwycięstwo nad złem?

Przeczytaj Ap 14,14 oraz Dz 1,9-11. Jakie podobieństwa dostrzegasz?

Jan napisał: „I widziałem, a oto biały obłok, a na obłoku siedział ktoś podobny do Syna Człowieczego” (Ap 14,14). Podczas wniebowstąpienia, jak przedstawił to Łukasz w Dz 1,9, uczniowie stali, patrząc w niebo, gdy Jezus „został uniesiony w górę i obłok wziął go sprzed ich oczu”. Jezus wstępował do nieba otoczony przez obłok aniołów. W Dz 1,11 dwaj aniołowie oznajmili zdumionym uczniom:

— „Ten Jezus, który od was został wzięty w górę do nieba, tak przyjdzie, jak go widzieliście idącego do nieba”.

W wersecie tym zawarta jest ważna prawda, która nie zawsze jest należycie dostrzegana. Ten sam Jezus, to jest Syn Człowieczy, który przemierzał pyliste uliczki Nazaretu, nauczał na zatłoczonych ulicach Jerozolimy, uzdrawiał chorych w wioskach i miasteczkach Izraela oraz przemawiał na wzgórzach Galilei, przyjdzie powtórnie.

Syn Człowieczy jest także wspomniany w kontekście sądu Bożego w 7. rozdziale *Księgi Daniela*.

Przeczytaj Dn 7,9-10.13-14. Dlaczego Daniel nazwał Jezusa Synem Człowieczym w kontekście tak doniosłego wydarzenia, jakim jest sąd Boży? Zważwszy na to, o czym mówiliśmy do tej pory, dlaczego świadomość tego, iż Syn Człowieczy jest centralną postacią sądu Bożego, powinna być dla nas nad wyraz pocieszająca?

W Dn 7,9-10 prorok opisuje wizję rozpoczęcia niebiańskiego sądu z udziałem milionów anielskich istot zgromadzonych wokół tronu Bożego. Sąd zasiada i księgi — niebiańskie rejestry życia ludzi — zostają otwarte przed wszechświatem. W Dn 7,13-14 Syn Człowieczy przychodzi do Sędziwego, Boga Ojca, i otrzymuje swoje wieczne królestwo. Sąd objawia wszystkim mieszkańcom wszechświata, że Ojciec, Syn i Duch Święty uczynili wszystko, co było możliwe dla zbawienia całej ludzkości. Sąd ten oczyści z zarzutu nie tylko świętych, ale także charakter Boga fałszywie przedstawiany przez szatana (zob. Hi 1,1-2,13; Ps 51,1-6).

Pomyśl o tym, że całe twoje życie zostanie przejrane przed Bogiem. Gdy to nastąpi, co będzie twoją jedyną nadzieją? (Zob. Rz 8,1).

Jan opisuje Jezusa jako Syna Człowieczego mającego „na głowie swojej złotą koronę¹², a w ręku swym ostry sierp” (Ap 14,14). Słowo *korona* jest tłumaczeniem greckiego słowa *stefanos*, które oznacza *koronę/wieniec zwycięzcy*. Gdy sportowiec wygrywał ważne igrzyska, otrzymywał *stefanos* — zaszczytny wieniec chwały i zwycięstwa.

Jezusowi włożono niegdyś na głowę koronę (wieniec) z cierni, mającą symbolizować hańbę i szyderstwo. W ten sposób został wzgardzony i odrzucony przez ludzi. Został wyśmiany, wyszydzony, opluty, pobity i wychłostany. Ale teraz nosi koronę chwały i przychodzi powtórnie jako Król Królów i Pan Panów.

Przeczytaj Ap 14,15 oraz Mk 4,26-29. Jakie podobieństwa dostrzegasz między tymi fragmentami Nowego Testamentu? O czym one mówią?

Anioł wychodzi ze świątyni, sprzed oblicza Boga, i woła:

— Już czas! Nastała pora żniwna! Zbierz wiernych Pańskich i przyprowadź ich do domu!

Jezus raz po raz posługiwał się ilustracjami słownymi związanymi z rolnictwem. Wielokrotnie korzystał z symboliki żniwa, by przedstawić rozwój siewu ewangelii w życiu Jego ludu.

„Kiełkowanie ziarna symbolizuje początek duchowego życia, a rozwój rośliny stanowi piękną parabolę chrześcijańskiego rozwoju. Jak w przyrodzie, tak w dziedzinie łaski — nie ma życia bez rozwoju. Roślina musi albo wzrastać, albo obumrzeć. Choć proces wzrastania jest powolny i niedostrzegalny, to jednak wciąż trwa. Tak samo jest z rozwojem w życiu chrześcijanina. Na każdym etapie nasze życie może być doskonałe, ale jeśli wypełnia się Boży cel wobec nas, będziemy stale czynić postępy. Uświęcenie to dzieło całego życia. W miarę jak nasze możliwości się mnożą, nasze doświadczenie będzie się powiększać, a nasze poznanie wzrastać”¹³.

Dojrzewanie zboża symbolizuje wszystkich, którzy zostali przemienieni przez łaskę, zmotywowani przez miłość i żyją posłusznie dla chwały Chrystusa. Ich serca są jedno z sercem Jezusa i pragną tylko tego, czego On pragnie.

Jak rozumiesz stwierdzenie Ellen G. White, że na każdym etapie nasze życie może być doskonałe? Co to znaczy, zwłaszcza gdy widzimy nasze błędy i wady charakteru?

¹² BI: *wieniec*, NBG: *wieniec chwały* (przyp. red.).

¹³ Ellen G. White, *Przypowieści Chrystusa*, Warszawa 2020, s. 41.

W 14. rozdziale *Apokalipsy Jana* jest mowa o dwóch żniwach. Żniwo zboża oznacza sprawiedliwych, a żniwo winogron (winobranie) oznacza bezbożnych, czyli potępionych. Oba żniwa będą w pełni dojrzałe do zbioru. Każde ziarno wyda dojrzały plon.

Przeczytaj Ap 14,17-20. Co oznacza wielka tłocznia gniewu Bożego (zob. Ap 14,19)? Zob. także Ap 14,10; 15,1; 16,1.

„I jeszcze inny anioł wyszedł z ołtarza, a ten miał władzę nad ogniem” (Ap 14,18). Jest to anioł, który zawiaduje ogniem sądu Bożego. Żniwo dojrzało. Grzech osiągnął największe rozmiary. Bunt przekroczył granicę Bożego miłosierdzia. Choć dotąd nigdy nie było dobrze na świecie, to jednak ostatecznie zło osiągnie takie rozmiary, że trzeba będzie to wszystko skończyć. Miłujący Bóg uczynił wszystko, co mógł uczynić dla nas. Ofiarował samego siebie na krzyżu w ofierze za nasze grzechy. „On tego, który nie znał grzechu, za nas grzechem uczynił, abysmy w nim stali się sprawiedliwością Bożą” (2 Kor 5,21; zob. także Ga 3,13).

Co jeszcze mógł Bóg zrobić ponad to, czego Chrystus dokonał na krzyżu? Łaska Boża nie może bowiem uczynić nic więcej, by odkupić tych, którzy uparcie odrzucają Ducha Świętego.

Prorocze przesłanie płynące z 14. rozdziału *Apokalipsy Jana* jest bardzo naglące. Każdy siew przyniósł swoje żniwo. Zboże dojrzało i winogrona również. Lud Boży przed całym wszechświatem objawił Boga jako łaskawego, współczującego, miłosiernego i miłującego. Dzieci złego ukazały jego chciwość, żądzę, zawiść i nienawiść. W jednej grupie objawił się charakter Jezusa, a w drugiej — charakter szatana.

Wszechświat zobaczy w dzieciach Bożych objawienie sprawiedliwości, jakiego nie widziano w żadnym poprzednim pokoleniu. Na tle sprawiedliwości Chrystusa objawionej w Jego ludzie wszechświat ujrzy pełne skutki buntu przeciwko Bogu. Nikczemność, zło, grzech i bezprawie zostaną w pełni obnażone przed ludźmi i aniołami. Kontrast istniejący między dobrem a złem, prawdą a kłamstwem, posłuszeństwem a nieposłuszeństwem będzie oczywisty dla całego wszechświata — w tym ludzi i aniołów.

Na ile dostrzegasz różnicę między dobrem a złem? Dlaczego takie rozróżnianie jest ważne? (Zob. Hbr 5,14).

DO DALSZEGO STUDIUM

„Prawo dotyczące zarówno intelektualnej, jak i duchowej sfery ludzkiej natury głosi, że zmieniamy się poprzez przyglądanie się. Umysł stopniowo dostosowuje się do tego, z czym pozostaje w kontakcie. Upodabnia się do tego, co przywykł kochać i szanować. Człowiek nigdy nie wzniesie się wyżej, niż sięga jego standard czystości, dobra czy prawdy. Jeśli jego najwyższym ideałem jest on sam, nigdy nie osiągnie niczego bardziej wzniosłego. Będzie raczej coraz bardziej się pograżał. Jedyne Boża łaska ma moc, aby go podźwignąć. Jeśli pozostawi się go samemu sobie, jego ścieżka nieuchronnie poprowadzi w dół”¹⁴.

Stopniowo, niedostrzegalnie i z pozorów niezauważalnie nasz charakter i nasza osobowość zmieniają się stosownie do tego, jakie ziarno siejemy w naszym umyśle. Siej dobre ziarno, a przyniesie ono dobry plon. Siej złe ziarno tego świata, a otrzymasz owoc tego świata w charakterze. Jeśli siejemy obojętność wobec Boga oraz duchowych wartości i priorytetów, to zbierzemy owoc obojętności — zniechęcenie, duchowe oćpienie i frustrację. Dlatego ci, którzy myślą, że pewnego dnia, gdy nadejdzie ostateczne prześladowanie, znamię bestii i pozostałe rzeczy, to nagle wyrwą się z duchowego letargu, wkraczają na bardzo niebezpieczną ścieżkę. Bóg wzywa nas dzisiaj, byśmy poddali się Jemu. Im dłużej odkładamy odpowiedź na wezwania Ducha Świętego, tym twardsze staje się nasze serce i mniej wrażliwe na prawdę, a bardziej podatne na kłamstwa złego.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Jak zbawienie z łaski wiąże się ze wzrastaniem w łasce w kontekście Ap 14,14-20 i zasady żniwa?
2. Podczas wspólnego studium biblijnego porozmawiaj o czynnikach niezbędnych dla rozwoju roślin i porównaj ich rozwój do rozwoju duchowego. Jakie są podobieństwa? Czego możemy się nauczyć od roślin, by zastosować to w naszym duchowym życiu?
3. Czy istnieje różnica między daną nam przez Boga możliwością dokonywania wyborów a siłą woli? Dlaczego zrozumienie tej różnicy jest ważne dla chrześcijańskiego rozwoju?
4. Dlaczego tytuł Syn Człowieczy jest wsparciem dla nas w godzinie sądu i w oczekiwaniu na powtórne przyjście Chrystusa? Dlaczego pocieszająca jest świadomość, że Człowiek, Ludzka Istota, reprezentuje nas na sądzie?

¹⁴ Ellen G. White, *Wielki bój*, Warszawa 2019, s. 333.